

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Adnotationes || Et Meditationes || In Evangelia Qvae || In
Sacrosancto Mis-||sae Sacrificio || Toto Anno || Legvntvr;||**

Nadal, Gerónimo

Antuerpiæ, M. D. XCV.

Filium Reguli sanat Iesvs.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-78158](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-78158)

DOMINICA XX. POST

PENTECOSTEN.

Filiū Reguli sanat IESVS.

IOAN. II. III.

ANNO XXXII.

*In cxliij. imaginem adnotatiuncula.**cxliij.*A. *Cana minor, in tribu Zabulon.*B. *Capharnaum, unde egressus Regulus, pergebat ad Canam.*C. *IESVS in Cana.*D. *Peruenit ad eum Regulus, supplex orat ut descendat Capharnaum, & sanat filium.*E. *IESVS dixit illi: Nisi signa & prodigia videritis, &c.*D. *Urget Regulus, Domine, descende priusquam moriatur filius meus.*C. *Dicit ei IESVS: Vade, filius tuus vivit.*D. *Credidit, & ibat.*E. *Occurrunt illi serui, nuntiantes filium eius vivere; intelligit illum hora eadem, qua dixerat IESVS, conuulsum esse.*

EVANGELIUM MISSÆ.

IOAN. II. III.

VEnit ergo iterum in ^a Cana Galilææ, vbi fecit aquam vinum. Et erat quidam Regulus, cuius filius infirmabatur ^b Capharnaum. Hic cum audisset, quia ^c IESVS adueniret à Iudæa in Galilæam, abiit ad eum, & ^d rogabat eum vt descenderet, & sanaret filium eius, incipiebat enim mori. Dixit ^e ergo IESVS ad eum; Nisi signa & prodigia videritis, non creditis. ^d Dicit ad eum Regulus; Domine, descende priusquam moriatur filius meus. Dicit ei IESVS; ^e Vade, filius tuus vivit. ^d Credidit homo sermoni quem dixit ei IESVS, & ibat. Iam autem eo descendente, serui occurrerunt ei, & nuntiauerunt dicentes, quia filius eius viueret. Interrogabat ergo horam ab eis, in qua melius habuerat, & dixerunt ei, quia heri hora septima reliquit eum febris. Cognouit ergo pater, quia illa hora erat, in qua dixit ei IESVS, Filius tuus vivit: & credidit ipse, & domus eius tota. Hoc iterum secundum signum fecit IESVS, cum venisset à Iudæa in Galilæam.

AA 2

ADNO-

A. **C**ana minor in Tribu Zabulon inferioris Galilee, in declivi monte posita ad Austrum, sub qua exedatur planities ad Sephoron usque amana admodum & fertilis. In hoc oppido fecerat IESVS primum illud miraculum in nuptijs: eo venerat per Samariam, Manassen, & Iſachar, cum ex Iudaea rediret in Galileam.

B. Capharnaum, unde egressus Regulus, cuius filius infirmabatur, pergebat ad IESVM, audierat enim aduenisse eum à Iudaea in Galileam, & in Cana esse in Zabulon.

C. In Cana IESVS: ad eum supplex veniens Regulus, id est Princeps modice alicuius regionis, vel aulicus Regis Herodis (qui etiam si Tetrarcha esset, Rex tamen vulgo dicebatur:) cum eo sui comites, rogat IESVM ut Capharnaum ad mare descendat, ac filium eius, qui incipiebat mori, sanet.

D. Infirma fide eum esse videbat Christus, tamen benignitate illum complexus, ac volens illius fidei per miraculum asserere perfectionem, ac eius filij corpus simul & animam sanare, exprobat prius illi fidei imperfectionem, qua, nisi miraculis subleuetur, emergere non possit.

C. Non creditis, inquit, Iudaei, nisi signa videritis & prodigia. Suavisime illum reprehendit, indicans se miraculum esse facturum; Regulus tamen non emendat fidei imbecillitatem, atque adeo illam confirmat.

D. Domine, descende, inquit, priusquam moriatur filius meus; quasi res esset deplorata nisi ad eum veniret: summissius tamen addit, Domine. Exerit tunc bonus IESVS suam in illum & filium misericordiam, qua per miraculum filium plane sanat, patris animum ad sanitatem promouet.

C. Vade, inquit, filius tuus vivit: recepit vitam qui erat moriturus. Quod cum diceret, virtus divina illum est complexa; vires sumit fides, non tamen adhuc perfectionem.

D. Credidit quidem verbo IESV, sed quasi volens re ipsa experiri quod crediderat, abibat

non dum integra fide, salutat o IESV, & actus gratijs compendio, ut solent qui properant.

E. Occurrunt ei serui descendenti domum, nunciant vivere filium: non credit adhuc, ut dixerat Christus, nisi comprobet & videat miraculum aperte: interrogat quota hora melius habuisset, intelligit septima hora hesternae, eadem videlicet qua dixerat Christus eius filium vivere. Tunc vero tandem credit non ipse solum, sed filius, & serui, & tota etiam domus postquam facta fuerant ex ipso audierunt. Parum est autem negotij demonstrare aliam esse hanc historiam & miraculum quam quod Matt. vii.

& Luc. vii. narratur: nam ut alia differentia praetermittantur, illic erat Centurio, hic Regulus; illius seruus egrotabat, huius filius; illic erat morbus paralyticus, hic febris; illic erat in Capharnaum cum puerum sanauit IESVS, hic in Cana cum filium; hic est secundum miraculum, illic multa iam parauerat, miracula Christi.

Porro adoremus nos Christi benignitatem non in Regulo tantum, sed in nobis item, quorum imperfectam fidem videt Christus & auget, modo ad eum accedamus profunda humilitatis, & piij affectus passibus; & petamus non ut corporalis praesentia, sed ut eius diuina benedictio ad nos descendat. Agnoscamus filios

stros, hoc est dona quae in Capharnaum, hoc est ex propitiatione & consolatione Christi concipimus, quotidie ad mortem tendere nostra ignorantia, nisi sua clementia conseruet illa & auget qui dedit. Illud praeterea animaduertamus, ut ne similiter nos taxet Christus atque Regulum & Iudaeos: illi enim nisi per signa non credebant, nos, nisi gratia sensibili abundemus, nunquam assurgimus ad meliorem spiritus frugem. Contra nobis in humilitate cordis nostri agendum est, ut ita audiamus singuli; Vade, filius tuus vivit, & consolationem spiritus accipiamus, & vim operandi atque progrediendi maiorem indices ad vitam spirituales perfectionem.

MEDI.

Domine IESV benigne, expone nobis, quid ex hoc Euangelio ad salutē & perfectionem nostram debeamus excerpere. En vobis, fratres mei, quos meo sanguine & vira redemi, quos habeo semper cordi meo charissimos. Regulum habet anima vestra spiritum, qui est Spiritus mei gratia & donatio, hic animā vestrā curam gerit, mentis, voluntatis, potentiarum, actionum omnium vestrarum; hic iuvat infirmitates vestras, & postulat pro vobis gemitibus inenarrabilibus, hoc est, divina virtute: verum à vobis continenter debilitatur, ut ille Capharnaia Regulus. Porro mens vestra infirma adeo semper est, ut subinde videatur moritura ē peccato; succurrite illi vos meo spiritu & gratia nitentes, expulsi illis Reguli imperfectionibus. Animaduerte & cōtemplamini semper me vobis præsibē esse ab Hierusalem mea cælesti & Iudæa, ubi omnis spiritus videt & laudat Deum, ac conficitur Domino. Venio autem ad vestram Galilæam, instabilitatem vestram scilicet & miseriam; accedite vos per spiritum meum ad me ex Capharnaum, id est ex fide meę propitiationis & consolationis cælestis, & petite à Patre meo & à me, ut sanentur vestra potentia, & purificetur spiritus; quasi videatis (credatis quidem, ut credere debetis) & spiritum, & potentias vestras ad interitum tendere, atque adeo mori, nisi ego succurram. Verum necessum est ut spiritum vestrum & orationem puram faciatis, contra quam fecit Regulus: ille primū in immensitate meę diuinitatis hæsitauit, ut descenderem rogans & sanarem; vos adducatis in oratione fidem præsentia diuinitatis meę in omni loco: ille rursus fidem non habuit meę omnipotentia; reputauit enim me infirmum potuisse sanare, non mortuum suscitare; afferte vos ad orationem, plenam fidem meę omnipotentia; quod infinita sit, & eadem quæ Patris & Spiritus sancti: postremo ille credidit quidem

mihi pronuntianti, Vade filius tuus viuit, sed qui exploraturus esset effectum: non enim credidit planē donec audiret & videret viuere filium. Heu Domine IESV bone & sancte, agnoscimus has omnes imperfectiones nostræ orationis & fidei: quis enim sentit plenam fidem tuā immensæ præsentia & omnipotentia? Quis non ita viuit, orat, credit, quasi in te non viueret, moueretur, & esset? Quis sentit in spiritu suo tuum illapsum dominum? Quis sentit te esse in creatura tua per præsentiam, potentiam, & essentiam? Quis te in Patre, & Patrem in te esse, & idem sentit de Spiritu sancto? Mysteria sunt hæc veræ fidei tuæ Domine, & tamen nos illa credimus ita negligenter & frigide, ut similes planē illi Regulo esse videamur. In tertiam verò illius imperfectionē identidem incurrimus. Quoties enim quisque ex nobis non agit curiosē circa euentum impetrationis suarum orationum? Oro, obsecro pro me, rem peto quæ necessaria vel vilis est ad salutem, pie oro & perseuerarē, ad quæ tradunt Theologi consequi impetrationem; & tamen interturbant me cogitationes importunæ, non accipio, quando accipiam? Hęc animo gerimus, exprimimus aliquando & verbis. Hic magnus est noster error, magna imperfectio spiritus. Hoc malum spiritus nobis affricant nostræ animæ imperfectiones, & nostrarum potentiarum infirmitates. Sana, Domine IESV, etiam orationem: da nobis ut habeamus apud te puram & perfectam fidem, nihil titubationis, nihil negligentia misceamus; credamus quia accipiemus, & haud dubiē fiet nobis quando tu, Domine, voles, & quod tu voles, & quantum voles, & quemadmodum voles: abunde, satis, superq; erit nostræ orationi satisfactū, si tua voluntas in nobis & de nobis fiat. Ita enim te vis obsecrari per gratiarū actionem, per tuum meritum & mysteria, & sanctorum intercessionem. Amen.

Act. 17.

Ioan. 10.

Mar. 11

Matt. 6

AA 3

DOMI